

Autor: Patrick J. Buchanan

„V tomto světě podléhajícím rychlým změnám a otřásaném otázkami o hloubce významu víry pro život, jako řídící Petrovy bárky a hlasatel evangelia k obojímu potřebuji sílu mysli a těla, sílu, která v posledních málo měsících ve mně slábla v takové míře, až jsem si uvědomil neschopnost adekvátně zastávat stolec, který mi byl svěřen.“ 1]

Těmito statečnými, moudrými a prostými slovy oznámil papež Benedikt XVI. svou rezignaci. Jak si stojí Církev, kterou po osm let vedl?

Zatímco se nemohl charismatem rovnat svému předchůdci, Janu Pavlovi II., dá se jeho papežská role označit za úspěšnou. Navrátil něco ze starobylé krásy a majestátnosti liturgii. Přivedl zpět do stáda oddělené anglikánské bratry. 2] 3] 4] Církev získává konvertity v subsaharské Africe. V Americe začaly vzkvétat nové tradicionalistické univerzity a semináře.

To bylo před osmi lety. Když se ohlédneme zpět o půl století, do jednoho říjnového dne v roce 1962, kdy papež Jan XXIII. oznámil zahájení **druhého vatikánského koncilu**, nalezneme Církev ve stavu úpadku, který v některých částech světa hraničil téměř se zánikem.

Druhého vatikánského koncilu se účastnil i teologický poradce (*peritus*) **Joseph Ratzinger**, budoucí papež Benedikt XVI., který se nacházel v řadách reformátorů, usilujících o přiblížení církve modernímu světu. Setkání nedopadlo dobře.

V roce 1965 tři ze čtyř amerických katolíků navštěvovali nedělní mše. Dnes je to necelý jeden ze čtyř. Počet kněží klesl o třetinu, jeptišek o dvě třetiny. Řády jako například Křesťanští bratři (americký název pro **Kongregaci školských bratří** – pozn. překl.) doslova zmizely. Jezuité mají jen zlomek vlivu, než mívali v padesátých letech minulého století.

Farní školy, které vyučovaly na začátku šedesátých let čtyři a půl miliónu dětí, vychovávaly na konci století jen třetinu z tohoto počtu. Katolické střední školy ztratily polovinu studentů. Byly prodávány kostely, aby se mohly uhradit diecézní dluhy.

Navíc **sexuální skandály**, kdy zvrhlí kněží zneužívali děti a mladistvé, nadále zaněcuje a špiní reputaci Církve a ubírá miliardy z nedělních sbírek bohabojných věřících.

Katoličtí politici na nejvyšší úrovni, viceprezident Joe Biden nebo mluvčí americké Sněmovny reprezentantů **Nancy Pelosi**, podporují homosexuální sňatky a patří ke straně, jejíž program usiluje o dotování potratů až ke dni porodu. Otevřeně zesměšňují katolickou nauku o antikoncepci, rozvodech a sexuální morálce.

Avšak zatímco některé vysoké školy, jako například Georgetown, jsou katolické jen podle jména, další převzaly pochodeň (**Christendom College** ve Front Royal, **St. Thomas More College** v Merrimack a **St. Thomas Aquinas** poblíž Los Angeles).

Mezi katolíky panuje dlouholetý spor o tom, zda druhý vatikánský koncil způsobil krizi v Církvi, nebo jestli jen koncil zcela selhal v zastavení nevyhnutelného úpadku, doprovázeného triumfem kontrakultury šedesátých let?

Když se člověk ohlédne po celém světě a dále než za období padesáti let, tak nabude dojmu, že katolicismus a křesťanství je na ústupu již po staletí. V polovině 19. století napsal **Matthew Arnold** báseň *Dover Beach*:

*The Sea of Faith
Was once, too, at the full, and round earth's shore
Lay like the folds of a bright girdle furled.
But now I only hear
Its melancholy, long, withdrawing roar ...*

V kolébce křesťanství, Svaté zemi a Blízkém východě, od Egypta po Afghánistán, jsou křesťané obětmi perzekucí a pogromů, zatímco jich početně ubývá. V Latinské Americe ztrácí Církev věřící po desetiletí.

V Evropě je křesťanství stále více považováno spíše za starožitnost, než za základní víru Západu a zdroj západní kultury a civilizace. Náboženství, které Evropané považovali za své, než přišlo **Osvícenství**. Mnoho katedrál v Evropě se ocitlo ve stejné situaci jako řecké a římské chrámy – staly se turistickými atrakcemi a místy, kde lidé žasnou nad tím, co kdysi bylo a již není.

„*Víra je Evropa, Evropa je Víra,*“ napsal Hillaire Belloc. A když zemře víra, zemře kultura, civilizace a nakonec i lidé. Alespoň tak o tom psali historikové a básníci.

Současný vývoj v Evropě tomu dává za pravdu. V období od šestnáctého do devatenáctého století západní člověk, pod vlajkou Boha a vlasti, dobyl téměř celý svět. Avšak dnes křesťanství ve většině Západu zaniklo, kultura je dekadentní a civilizace v úpadku.

A i lidé začali vymírat. Žádný národ Západu neměl za posledních třicet let míru porodnosti v takové výši, aby zajistila původním obyvatelům přežití.

Zřeknuvše se křesťanství, lidé Západu hledali nové bohy a nové víry: komunismus, leninismus, fašismus, nacismus. Všichni tito bohové padli.

A tak jsme teď konvertovali k novějším vírám, za účelem vytvoření ráje na tomto jediném světě, který máme možnost poznat. Demokratický kapitalismus, konzumerismus, globalismus, environmentalismus, egalitarismus.

Zdá se že Světské město triumfovalo na **Městem Božím**.

Ale v islámském světě prodělává po staletích letargie vzestup starobylá a transcendentální víra, která je netrpělivá se prosadit a vyrovnat účty s agnostickým Západem.

Výsledek bitvy je, jako vždy, nejasný.

Článek Patricka J. Buchanana **Benedict's Farewell—and Christianity's?** vyšel v *The American Conservative* dne 11. února 2013.

Poznámky:

- 1] Překlad pochází z článku **Papež oznámil rezignaci**, *Novinky.cz* 11. února 2013
- 2] *Civiltà Cattolica* komentuje přestupy anglikánů do katolické církve, *Radio Vaticana* 13. října 2008
- 3] **Zásadní posun ve vztazích s anglikány**, *Katolický týdeník* 44/2009
- 4] Zpráva z tiskové konference kardinála Levady 20. října 2009, *Getsemany.cz* listopad 2009